

Geistlicher Baustein Nr. 49

"Gebet ist das Wichtigste"

Albanische Übersetzung

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 49

***"Lutja është gjëja më e
rëndësishme"***

Hiobi 42:10:

"Dhe Zoti e ktheu robërinë e Hiobit, kur ai u lut për miqtë e tij; dhe Zoti i dha Hiobit dyfish nga sa kishte më parë."

Shikoni, kur ata luten për këto gjëra, ata nuk luten ashtu siç ka thënë Jezusi. Ne kemi prirjen ta trajtojmë Perëndinë si një ogur të mirë ose si një shërbëtor që vrapon: "Zot, bëje këtë për mua! Dhe bëje atë për mua! Dhe bëje edhe atë tjetër!" Ne i themi Atij se çfarë duhet të bëjë. [1]

Lutjet tona janë bërë një traditë. Ne gjunjëzohemi në darkë dhe themi: "Zot, bekoje filanin dhe bekoje filanin tjetër, dhe bëje këtë. Dhe ndihmoje John-in t'i bëjë të gjitha këto." Ne përpiqemi t'i urdhërojmë Perëndisë se çfarë duhet të bëjë për ne. [2]

Jezusi tha: "Kur të Luteni, Lutuni kështu: Ati ynë që je në qiej! U shenjtëroftë emri Yt! Ardhtë mbretëria Jote! U bëftë vullneti Yt!" (Mateu 6:9–13). Ku e gjejmë veten? Ne gjithmonë duam që Perëndia të bëjë punë për ne, ose të bëjë diçka për ne. Por kur jemi gati të themi: "U bëftë vullneti Yt", t'i dorëzojmë veten Atij, t'i dorëzojmë udhët tona, gjithçka që jemi – Atij ia dorëzojmë. Atëherë Perëndia do të veprojë, kur ti je gati t'i lejosh Perëndisë të punojë në ty, e jo ti të punosh mbi Të. Lejoje Atë të të thotë diçka, e jo ti t'ia thuash Atij! [1]

Tani, shihni çfarë bën lutja? Lutja nuk është që Perëndia të vijë poshtë te njeriu, por që njeriu të ngrihet lart te Perëndia. E shihni, kur ju luteni, ju humbni shikimin nga gjërat tokësore. Ti ngrihesh dhe hyn në diçka tjetër, larg e më larg, derisa të hysh në praninë e Tij. Dhe pastaj një besim, me të cilin ti e ke paraqitur çështjen para Perëndisë, thotë: "Ja ku është, o Perëndi. Dhe unë dua të shërohem për këtë arsye." Ose: "Dua që Ti ta bësh këtë për mua për këtë arsye. Dua që Ti të më shërosh nga ky kancer, ose nga kjo tuberkulozë, ose nga anemia" ose çfarëdo që të jetë. "Dua të vij para Teje, dua të bëj çdo gjë që mundem. Dua ta jap këtë dëshmi kudo që të shkoj."

Unë dua ta bëj me dëshirë këtë, Zot.

Dhe unë nuk dua ta përdor jetën time për veten time. Dua ta përdor për lavdinë Tënde, për t'u ndihmuar të tjerëve që të të shohin Ty." [3]

Tani, vetëm imagjinoni, kur vjen një provë... Cila është gjëja e parë për një fëmijë të Perëndisë si strehë, kur vjen një provë? Arma më e madhe që i është dhënë ndonjëherë njerëzimit: Lutja. Ajo i ndryshon madje gjithçka. Ajo madje një herë i ndryshoi mendimet e Perëndisë. Perëndia i tha profetit të Tij të ngjitej lart dhe t'i thoshte mbretit se ai do të vdiste. Dhe mbreti e ktheu fytyrën nga muri dhe tha: "Zot, të lutem, më kujto. Unë kam ecur para Teje me një zemër të përsosur. Më duhen edhe pesëmbëdhjetë vjet të tjera." Dhe Perëndia ia zgjati jetën e tij për pesëmbëdhjetë vjet (2 Mbretërve 20,1-7).

Lutja i ndryshon gjërat. [4]

Lutja nuk është një "ndoshta". Lutja është një çështje serioze. Lutja është të flasësh me Perëndinë. Lutja nuk është të biesh në gjunjë, të mbyllësh sytë dhe të mendosh për ditën e larjes apo punën që po bën, dhe të thuash: "Zot, më ndihmo mua dhe Gjonin dhe shëro zonjën Xhons", e kështu me radhë. Kjo nuk është lutje. Kjo është vetëm përsëritje fjalësh.

Por lutja është të hysh në një atmosferë ku ti e kupton se je në praninë e Perëndisë dhe të lëvizësh aty brenda me sinqeritetin më të thellë. Së pari e adhuron pak: "O Jehova, sa shumë të dua Ty!" Po e shihni? Pastaj pas adhurimit, vjen me një zemër të sinqertë dhe kërkon.

"Nëse qëndroni në Mua", jo të dilni nga perdeja jashtë dhe të ecni nëpër botë dhe pastaj të përpiqeni sot të hyni përsëri pas perdeve. "Nëse qëndroni në Mua dhe fjalët e Mia rrinë në ju..." (Gjoni 15,7).

Me fjalë të tjera: Nëse jeni si shkopi i Aaronit, i cili u tërhoq nëpër enën e artë plot me manë, drejt lavdisë së Shekhinah-ut, ku mund të ushqehet në çdo kohë... Dhe shpirti juaj freskohet, lulëzon dhe i nënshtrohet qëndrueshmërisht. Nëse qëndroni në Mua dhe fjalët e Mia qëndrojnë në ju, atëherë do të kërkonit çfarë të doni, dhe do t'ju jepet. [5]

A dimë ne çfarë na duhet me të vërtetë?

Ndonjëherë dëshirojmë dhe lutemi për dëshirat tona, por ndonjëherë dëshirat tona nuk janë fare ato që na duhen. Ne duhet ta pranojmë se nuk e kuptojmë çfarë na nevojitet realisht, edhe kur mendojmë se e dimë. Por Perëndia ka premtuar të kujdeset për nevojat tona, dhe Ai do ta bëjë këtë (Mateu 6,25-34). [6]

Dikush tha: “Zoti im , unë nuk mund të lutem.” Ai tha: “Unë kurrë nuk jam lutur. Por kam pasur një nënë që lutej dhe një baba, të cilët tashmë kanë shkuar në qiell.” Dhe ai tha: “Nëna ime vdiq kur unë isha ende një djalosh i vogël. Por ende e mbaj mend kur ajo, sa herë ishte në vështirësi, shkante te Zoti dhe lutej. Dhe ajo vdiq kur unë isha ende shumë i vogël, nuk arriti të më mësonte si të lutesha. Pastaj rashë në duart e një personi të ashpër, i cili më rrihte dhe më keqtrajtonte. Dhe mendova se, pasi mësova alfabetin (ABC), nëse do t’i merrja të gjitha fjalët dhe do t’i shqiptoja të gjitha shkronjat, ndoshta Ai mund t’i bashkonte dhe të kuptonte çfarë kam dashur të them.”

Kjo është një lutje singeriteti. Sigurisht që Ai mund t’i bashkojë. Nuk ka rëndësi se si lutemi me buzët tona; rëndësi ka motivi i zemrës sonë, këtë e dëgjon Perëndia. Ndonjëherë Ai nuk i dëgjon buzët tona; por dëgjon qëllimin, motivin e zemrës sonë. [7]

Ne duhet të jemi aq të dashuruar me Krishtin, saqë kur i kërkojmë diçka dhe Ai nuk na e jep, kjo të mos na tronditë aspak. E shihni? Pse? E vetmja mënyrë që mund ta bëni këtë, është të bëheni pjesëmarrës të natyrës së Tij hyjnore. Atëherë do ta kuptosh arsyen pse Ai nuk mund të ta japë (2 Pjetër 1,3-11). [8]

Ah, sikur të mendonim mirë për atë që bëjmë kur duam të martohemi, kur zgjedhim gruan tonë ose burrin tonë! Sikur të mendonim mirë! Një burrë duhet të lutet seriozisht, sepse mund ta shkatërrojë gjithë jetën e tij. Mbani mend, premtimi është “derisa vdekja të na ndajë”, dhe ai mund ta shkatërrojë jetën e tij nëse bën zgjedhjen e gabuar. Por nëse ai e di dhe prapë bën zgjedhjen e gabuar dhe martohet me një grua që nuk i përshtatet si bashkëshorte, dhe megjithatë e bën, atëherë është vetë fajtor. Po ashtu, nëse gruaja merr një burrë dhe e di se ai nuk i përshtatet si bashkëshort, atëherë është vetë fajtoreshë, sepse ajo e ka ditur çfarë është e drejtë dhe çfarë është e gabuar.

Prandaj nuk duhet të bëni asgjë në këtë drejtim, përpara se të mos e keni kaluar plotësisht nëpër lutje.

E njëjta gjë vlen edhe kur zgjedhni një Bashkesi / Kishë. Tani, ju duhet të luteni për atë se në cilën Kishë do të adhuroni. Mbani mend: Kishat mbajnë një frymë.

Tani, unë nuk dua të jem kritik. Por e kuptoj se jam një burrë i moshuar, dhe një ditë nga këto ditë duhet të largohem nga kjo botë. Unë duhet të jap llogari në Ditën e Gjykimit për atë që them sot ose në çdo kohë tjetër. Prandaj duhet të jem shumë serioz dhe tërësisht i bindur për atë që flas.

Por kur shkoni në një Kishë, dhe kur e vëzhgoni sjelljen e asaj kisha, kur e vëzhgoni Pastorin për një kohë, zakonisht zbuloni se kisha sillet ashtu si sillet pastori. Ndonjëherë pyes veten nëse nuk po e marrim frymën e njëri-tjetrit, në vend të Frymës së Shenjtë. Nëse shkoni në një vend ku pastori është shumë radikal në veprimet e tij, atëherë edhe bashkësia gjendet e njëjtë. Nëse ju çoj në një kishë ku pastori tund kokën para-prapa, atëherë shikoni bashkësinë – ata bëjnë të njëjtën gjë. Merrni një pastor që i gëlltit të gjitha (i pranon të gjitha pa qëndrim), zakonisht edhe kisha do të bëjë të njëjtën gjë.

Prandaj, nëse do të zgjidhja një kishë, do të zgjidhja një kishë të vërtetë, fundamentale biblike, të Ungjillit të Plotë, ku do ta çoja familjen time. Ju e zgjidhni këtë. [9]

Ne kurrë nuk duhet të lutemi që Perëndia të ndryshojë mendimet e Tij; ne duhet të lutemi që të ndryshohen mendimet tona. Mendimet e Perëndisë nuk kanë nevojë të ndryshohen.

Njëherë kam njohur një djalë katolik, i cili lutej nga një libër lutjesh që nëna e tij të mbetej gjallë. Por ajo vdiq, dhe ai e hodhi librin e lutjeve në zjarr. Unë nuk mbaj shumë nga libri i lutjeve, por megjithatë... ti ke qëndrimin e gabuar. Ti po përpiqesh t'i thuash Perëndisë se çfarë duhet të bëjë Ai.

Lutja duhet të jetë:

“Zot, më ndrysho mua që të përputhem me Fjalën Tëndë,”

dhe jo: “Lejo që unë t’i ndryshoj mendimet e Tua.”

“Ndrysho Ti mendimet e mia. Ndrysho i tërë mendimet e mia sipas vullnetit Tënd, dhe vullneti Yt është shkruar këtu në këtë Libër. Dhe, Zot, mos më lejo të ec përpara derisa të kesh sjellë mendimet e mia në përputhje me Mendimet e Tua. Dhe atëherë, kur mendimet e mia të jenë si të Tutat, unë do të besoj çdo fjalë që Ti ke shkruar.”

Dhe Ti ke thënë në të, se do t'i bësh të gjitha gjërat të shërbejnë për të mirën, për ata që të duan Ty, dhe unë të dua Ty, Zot. Gjithçka shërben për të mirën." (Rom. 8,28-29). [10]

Mbani mend, në ditën e madhe të gjykimit, lutjet tuaja

Jezusi. A është e vërtetë kjo? Lutjet tuaja...

për këto Takim zgjimi vlejné po aq sa përpjekjet e mia që njerëzit të arrihen. Ne punojmë së bashku në Krishtin. Mendoni për Dwight Moody, çfarë tha ai, kur u kthye atje? Ajo larëse e vogël e moshuar kishte lutur për të. Kuft i takonte merita? Larëses. Ajo ishte ajo që e çoi Moody-n te Krishti. John Smith, Calvin, Knox, shumë prej reformatoreve të mëdhenj, të gjithë kanë ardhur përmes lutjes. [11]

Ndoshta ti je ulur këtu sot si një nënë e moshuar, që po rrit një numër fëmijësh. Rriti ata ashtu si Susanna Wesley. Ajo kishte shtatëmbëdhjetë fëmijë, megjithatë mund të gjente dy ose tre orë në ditë për t'u lutur dhe për t'i çuar ata te Krishti. Prandaj ajo pati një Charles dhe një John. Sot shtypim një buton që të lahet ena; shtypim një buton që të lahen rrobat; dhe megjithatë nuk kemi kohë për asgjë. Ja, diku ka diçka që nuk shkon. Oh, si mund t'i zërrë djalli njerëzit me punë! [12]

A e keni vënë re, shumica e grave sot kanë makina larëse, hekur elektrik dhe shtypin butonin e makinës së enëve; dhe megjithatë kanë më pak kohë për t'u lutur se kurrë më parë. [13]

Zoti ynë i dashur Jezus Vetë, në fushën më të madhe të betejës në botë, Gjetsemani, bërtiti në dëshpërim (Matth. 26,36-46). A duhej Ai t'i merrte mëkatet e botës mbi Vete apo thjesht të qëndronte në tokë me dishepujt e Tij të dashur, gjë që Ai dëshironte ta bënte? Por vëre përvullësinë e Tij, se si Ai e përvulli Vetën: "Jo vullneti Im, por vullneti Yt u bëftë", e uli Vetën nën Fjalën, Fjalën e premtuar të Perëndisë nga qielli (Luk. 18,14).

Vëreni, pastaj Ai shkoi pak më larg; dhe nëse Ai shkoi pak më larg, sa më shumë duhet që ne të shkojmë pak më larg, shihni.

Dhe vini re, Shkrimi thotë këtu tek Luka se Ai u lut me zell. Vëlla, motër, nëse Jezusi duhej të lutej me zell, sa më tepër duhet të lutemi ne me zell. Nëse Krishti, Perëndia i qiellit erdhi ne mish, duhej të lutej me zell, sa më tepër duhet të lutemi ne mëkatarët, të shpëtuar me hir, me zell! Nëse vendimi e hodhi Birin e Perëndisë në dëshpërim, çfarë do të bëjë tek ti dhe tek unë? Me dëshpërim duhet të bërtasim. [14]

Tani, Elia nuk ishte një engjëll, ai ishte një njeri. Dhe ai kishte ngritjet e tij dhe uljet e tij dhe problemet e tij, ashtu si ne. Dhe ai kishte ndjenjat e tij. Bibla thotë se ai ishte një njeri me të njëjtat lëvizje të shpirtit si ne — i nënshtruar të njëjtave ndjenja si ne. Ai ishte po aq i prirur të bënte një gabim sa ti ose unë. Ai ishte po aq i prirur të bënte diçka të gabuar sa ti ose unë.

Por ai u lut me zell që të mos binte shi (Jak. 5,17–19). Dhe nuk ra shi për tre vjet e gjashtë muaj. Mbani mend: Perëndia e dëgjoi lutjen e një të vdekshmi. Dhe unë e them këtë me nder të vërtetë: Nuk ka fuqi tjetër në tokë; nuk ka asgjë në tokë, çfarëdo që të jetë, çfarëdo lloj dhuntie që të jetë; nuk ka asgjë në botë që i paraprin lutjes. Lutja është ajo që e sjell atë. [15]

Kur ne lutemi, duhet ta kemi Shenjën për ta paraqitur me lutjen tonë.

Kur ti thua: “Unë po lutem, Zot, por në të vërtetë nuk kam...” Eh, kështu nuk shkon. Atëherë mund edhe të ndaloni, shihni. Shko përpara më parë dhe merre Shenjën (Ef. 1,13–14), sepse kjo Shenjë është ajo që Ai do të njohë.

Kur ne lutemi, duhet ta paraqesim Shenjën: “Zot, unë jam plotësisht i bindur ndaj Teje (Vep. 5,32). Kam bërë pendim për mëkatet e mia. Ndihej se Ti më ke falur. Jam pagëzuar në emrin e Jezus Krishtit (Vep. 2,36–41). Fryma e Shenjtë është mbi mua. Tani më duhen disa gjëra për lavdinë Tënde. Zot, unë po kërkoj për to. Tani më përkasim mua.” [16]

Ndonjëherë largohemi diku në një shpërthim kokëfortësie dhe nuk mendojmë për Perëndinë, nuk lutemi për këtë dhe nuk e pyesim Zotin nëse duhet ta bëjmë apo jo.

Dhe ne vumë re se furnizimi ynë me bekim ishte ndërprerë. Pastaj nganjëherë çuditemi: “Epo, pyes veten pse nuk mund të kem më shumë bekim.” Ti nuk ke qenë i vëmendshëm, ti je dobësuar në jetën tënde të lutjes. Ti thua: “Po, por unë jam i krishterë.” Epo, kjo është edhe më shumë një shenjë që ti duhet të lutesh, më shumë se kurrë. Lexoje Biblën çdo ditë! Lutu çdo ditë! Mos merr asnjë vendim shumë ashpër ose shumë shpejt, pa e përfshirë më parë Perëndinë në të. Pyete Atë: “A duhet ta bëj këtë, Atë?” Pyete: “A është kjo vullneti Yt për mua, që ta bëj këtë?” Pastaj shiko çfarë Fryma e Shenjtë do të flasë me ty. Ai ndoshta nuk do të të japë një vegim, por Ai do të flasë me ty në ndonjë mënyrë, për të ta bërë të ditur, nëse ti je i sinqertë dhe e pyet Atë. [17]

Kur Jezusi u largua nga shtëpia e Marthës dhe Marias, atëherë hynë sëmundja dhe vuajtja. Dhe kur Jezusi largohet prej shtëpisë sate, sëmundja dhe vuajtja do të hyjnë brenda. Po, vini re! Nëse ti e refuzon Jezusin në shtëpinë tënde, ndalon lutjen familjare, ndalon së lexuari Biblën e kështu me radhë në shtëpinë tënde, atëherë shiko si vijnë problemet. Kjo është e vërtetë. Pikërisht atëherë ato janë në rrugë. [18]

Dhe unë po ju them juve, mos e lini botën të zvarritet brenda jush. Mos e lini botën të hyjë brenda në bashkësitë tuaja, vëllezër! Lutuni që ta largoni, agjëroni që ta largoni, derisa Perëndia të zbresë dhe ta kapë atë! Kjo është e vërtetë. Mbajeni gëzimin e Zotit midis të shenjtëve! (Neh. 8,10b). Mbajeni të lutur! Dhe ruani çdo vend të vogël. Nëse Noeu do të kishte parë një çarje në arkën e tij, ai me siguri do të kishte vënë pak zift mbi të. Dhe kjo është me siguri gjëja më e mirë që unë njoh, për të mbajtur botën jashtë. Mbyllja e çarjes është gjëja më e mirë që unë njoh. Ka vetëm një mënyrë për ta bërë këtë: ajo është lutja. Lutja e mbyll çarjen. Lutja i ndryshon gjërat. [19]

Kjo është ajo që bën lutja për besimtarin. Kjo është ajo që e mban botën jashtë teje, kur ti bie në gjunjë dhe thua: “Zot Jezus.” Dhe gjaku zbret poshtë dhe të vulos krejtësisht, që djalli të mos të marrë dot. Shikoni, kjo është e vërtetë. Shpesh njerëzit shkojnë vërdallë dhe thonë: “Kjo është e tmerrshme”, por nuk ka rëndësi; gjaku të ruan. Shikoni, kjo është gjëja kryesore: të jesh nën mbrojtjen e Tij. Nëse ju thoni se kjo është e vjetër, por nuk ka rëndësi; ajo të mban të sigurt. [20]

A e shihni, kur shkoni të luteni për dikë, diçka do të ndodhë.

Kjo është ajo ku ne dështojmë, miq, që nuk lutemi. Lutja është gjëja më e rëndësishme! “Kërkoni dhe do t’ju jepet. Ju nuk merrni, sepse nuk kërkoni (Jak. 4,2-3). Ju nuk kërkoni sepse nuk besoni. Kërkoni me bollëk, që gëzimi juaj të jetë i plotë! Kërkoni dhe besoni se do të merrni atë për të cilën jeni lutur” (Gjon 16,23-24). Atëherë qëndroni fort! Mos u dorëzoni! Nëse është një premtim në Bibël dhe të është zbuluar se Perëndia do të ta japë, atëherë mbahu fort! [21]

E dini, ndonjëherë kur njerëzit luten, lodhen. A nuk është e vërtetë? Oh, lodhen aq shumë. Vëlla Branham ndonjëherë lodhet aq shumë sa pothuajse bie pa ndjenja, kur ka lutur për një kohë të gjatë; thjesht pa ndjenja, pa ngrënë me ditë të tëra, dhe lutet e lutet e lutet dhe predikon, derisa arrij aty sa pothuajse bie pa ndjenja. Edhe tek njerëzit ndodh kështu ndonjëherë. Por ajo nuk është koha për t’u dorëzuar. Qëndroni fort! Perëndia do të përgjigjet. Po, sigurisht. Qëndroni edhe më fort! Po. [20]

Tani, nëse dëshiron që Perëndia ta dëgjojë lutjen tënde dhe të dërgojë një engjëll në shtëpinë tënde, atëherë jeto drejt, vepro drejt, trajtoji të gjithë drejt, ji i drejtë përpara Perëndisë, dhe Perëndia do të ta japë.

[22]

Lutja ndryshon nga vdekja në jetë. Lutja ndryshon nga sëmundja në shëndet, ndryshon mëkatarrët në shenjtorë. Është lutja.

Njeriu mund të qeshë shumë, mund të gëzohet shumë, mund të hajë shumë, por kurrë nuk do të lutet shumë. Bibla thotë: “Prandaj dua që burrat të luten në çdo vend, duke ngritur duar të shenjta” (1 Tim. 2,8). Kështu që ti kurrë nuk mund të lutesh shumë. [23]

Çfarë do të bëjë lutja? Lutja i ndryshon gjërat. Lutja e ndryshoi Hiskinë nga vdekja në jetë. Lutja e ndryshoi William Branham-in nga vdekja në jetë. Lutja e ka ndryshuar çdo mëkatar nga vdekja në jetë.

Me siguri. Është lutja ajo që e bën këtë. [24]

Tani, sepse Jezusi ishte njeri në Trup (mish) , edhe Ai u lodh. Kur qëndronte i lodhur atje, fuqia e virtytit dalëngadalë dilte prej Tij. Dhe sepse Ai ishte Perëndi, mund të bënte vetëm atë që...

Tani thoni ju: „Si mund të ishte Ai Perëndi dhe njeri në të njëjtën kohë?" Shikoni, këtu është sekret. Shikoni, në mish Ai ishte njeri, në Frymë Ai ishte Perëndi.

Një njeri më pyeti: „Si ndodhi kjo? Kujt i lutej Ai në Kopshtin e Gethsemanit?" Unë i thashë: „Do ta përgjigjem kur ti më përgjigjesh mua: A beson që ke Frymën e Shenjtë?" „Po." „Atëherë kujt i lutesh ti? Ku është Ai kur ti i lutesh? Edhe pse ti pretendon se e ke, përsëri i lutesh Atij." Shikoni, njerëzit thjesht marrin një ide të vogël dhe ecin me të si të çmendur, shihni, kështu ndodh. [25]

Tani këtu Ai tha: „Askush nuk ka zbritur nga qielli, përveç Birit të Njeriut, i cili tani është në qiell." (Gjn. 3,13).

Një grua më bëri një herë pyetje: „Kujt i lutej Jezusi në Kopshtin e Gethsemanit?" Unë i thashë: „Për kë foli Ai kur tha: 'Askush nuk ka ngjitur në qiell, përveç atij që ka zbritur nga qielli, pra Biri i Njeriut, i cili tani është në qiell'? Kush?" [26]

Dhe kur Sadrahi, Mesahi dhe Abed-Nego hyjnë në zjarr si një provë, ata mbajtën besnikëri deri në fund (Daniel 3,19-30). Por Perëndia ishte pikërisht atje në një çast të shkurtër dhe i shpëtoi ata. Ata e dinin se ishin lutur me gjithë shpirt dhe kishin pranuar mëkatet e tyre. Ata e dinin se kishin përballuar çdo kërkesë, dhe megjithatë dukej sikur Ai heshte. Ai hesht vetëm për t'ju provuar, për të parë vërtet se çfarë jeni, çfarë keni brenda, për të parë nëse e qëlloni me gjithë zemër atë që thoni me gojën tuaj. Mendoni thellë për këtë.

Ne mund të themi diçka me gojën tonë, por a e thotë zemra jonë të njëjtën gjë? [27]

I dashur Perëndi, Ti nuk i heq gjërat nëse nuk janë dorëzuar plotësisht. Ti nuk mund të pranosh një flijim me një gabim. Ti nuk do të pranosh kurrë një lutje ku ka mëkat të mbetur në jetën e ati personi (Gjn. 9,31; Jak. 5,15-16).

Nuk mund ta bësh ndryshe, Zot. Ti nuk e ke bërë atë në epokat e kaluara, dhe nuk mund ta bësh as sot. Por flijimi duhet të jetë pa të metë. Zot Perëndi, ndërsa e vendosim veten tonë si jetë të flijuar mbi altar, hiq nga ne, o Zot, çdo njollë të mëkatit. Unë e vendos shpirtin tim, trupin tim, forcën time dhe përpjekjet e mia plotësisht me këtë bashkësi sot mbi altar. Na pastro me Gjakun Tënd dhe na fal çdo mëkat që kemi bërë. Dhe le të qëndrojë Fryma e Shenjtë e madhe kaq fuqishëm në ne dhe praninë e Tij ta kemi me vete, sa që ne në vetvete ta dimë se Ai na ka falur. Atëherë lutja do të jetë: “Na i fal shkeljet tona, ashtu siç u falim ne atyre që kanë mëkatuar kundër nesh” (Mat. 6:12). Jepna këtë, Zot. [28]